

מרכז תורני ללימוד פנימיות
התורה והחסידות
לאורו של האדמו"ר י-ם
מוהר"ר שלום ספרין זצוק"ל

מאורות שלום

שבת קודש פרשת ויקהל | כ"ב אדר א' התשע"א | גיליון מספר 232 | שנה חמישית

מאורות הפרשה

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם" [שמות לה א] ומצינו בגמרא "אלה הדברים - אלו שלשים ותשע מלאכות שנאמרו למשה בסיני", [שבת דף ע], כי הזהירם שאין מלאכת המשכן דוחה את השבת. ויש להבין מ'ש' בה בשמירת השבת ומה מייחדה משאר כל המצוות. ולבאר, הנה מצינו בדברי הנביא ישעיהו "אם תשיב משבת רגלך עשות חפצין ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מקבד וכבודתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג עלה' והרכבתך על במותי במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר: [ישעיהו פרק נח פסוק יג ד] הא למדת שעיקר התענוג הוא "תתענג על ה'", וכדברי הרמח"ל במס"י [פרק א] "מה שהורונו חכמינו זיכרונם לברכה הוא: שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה' וליהנות מזיו שכינתו, שזהו התענוג האמתי והעידון הגדול בכל העידונים שיכולים להימצא", למדים אנו שצדק התענוג היותר אמיתי הוא התענוג על ה', היינו במצוות השבת עסקינן. וכבר מצינו נאמר "כל המשמר שבת כהלכתו, אפילו עובד עבודה זרה [כדור] אנוש - מוחלין לו [שבת דף קיח] ועל כן הזהירם לבל יטעו במחשבתם שעשיית המשכן גדולה היא משמירת השבת בהיות השבת אור גדול ונורא, הוד והדר קדושה שאין למעלה ממנה, שיש בכוחה למרק אפילו חטא ע"ז. והוא שאמרו רז"ל "פגע בו אדם הראשון [בקיין] א"ל מה נעשה בדיןך, א"ל עשיתי תשובה ונתפשרתי, התחיל אדה"ר מטפח על פניו, אמר כך היא כחה של תשובה ואני לא הייתי יודע מיד עמד אדה"ר ואמר מזמור שיר ליום השבת" [ב"ר פרשה כב], ויש לשאול מה ענין השבת לתשובה? ומה הביא את אדה"ר לשיר ולהודות לקב"ה על מצוות השבת? למדך שהשבת היא מקור ושורש לגילוי קדושת ה"ת בתחתונים, ואע"פ שנצטוונו לענג את השבת במאכל ומשתה, עיקר התענוג היותר גדול בשבת הוא "על ה'", היינו בלימוד תורתו, עוד דף גמרא, עוד משניות, עוד הלכות, הוספה כנהה וכהנה מהים שאין לו סוף, "תורת ה' תמימה משיבת נפש". אשר על כן, ישים כל איד ואחד מישראל שיהיה מוסיף והולך בכל שבת ושבת לא רק "להתכנג בתענוגים ברבורים ושלי ודגים", "כי אם בתורתך תקנך חפצו ובתורתו יתנה יומם ולילה" [תהלים א] ובעז"ה כל העושה כן יקיים בו הנאמר "ואיש כי יתנה צדיק ועשה משפט וצדקה" [יחזקאל יח] במספר מכוון "מזמור שיר ליום השבת" [תהלים צ"ב]

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
ולעילוי נשמת נעמי בת ר' חיים ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום
קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100
העורך: בן ישי עוזיהו
כתובת אתר אינטרנט

<http://www.ohrshalom.net>

מאורות רבותינו מקומרנא

"העשיר לא ירבה והדל לא ימעט" ויש להבין מה לי אם העשיר ירבה בנדיבות ליבו כיד ה' הטובה עליו? אמנם ירצה בזה לצד כי "קרוב ה' לנשברי לב, ואת דכא ושפל רוח", וכל גאה שנוא, ו"אין אני והוא יכולין לדור במדור אחד", וכאילו דוחק רגלי השכינה, ואמרו רז"ל "המקריב עולה שכר עולה ביד"ו מנחה שכר מנחה ביד"ו, אבל מי שיש לו לב נשבר מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרבנות".

ואמר האדמו"ר זצ"ל, "מעלה עליו הכתוב" אבל אין בידו שכר כל הקרבנות ממש, ולכן בנדבת המשכן להיות השי"ת שוכן בתוכנו, היה רצון ה' כי העשיר לא ירבה לבל ירום ללבו מאחיו ולהיות כולם שווים לטובה, כקטן כגדול כעני כעשיר. שאף העשיר באם ייתן הרבה כמו הנשיאים שהביאו אבנים טובות לחושן, יהיה בבחינת לא ירבה וייתן בהכנעה ובשברון לב כמו שהעני שהביא נדבה מועטת כמו עור של איל אחד ל"עורות אילים מאדמים".
[רבי שלום מקאמרנא]

מאורות הסיפור החסידי

בשיעור שהיה משמיע רבי עקיבא אייגר זצ"ל בישיבתו היה משתתף גם בעל בית אחד, שהיה תלמיד חכם. פעם אחת הגיע קצת באיחור לשיעור, והנה הוא נכנס לאולם ורואה שהמקום ריק ואין שם איש. התפלא האיש ולא הבין פשר דבר, שהרי כרגיל זהו הזמן שבו השיעור נמצא בעיצומו, עד שמצא בחור אחד וממנו נודע לו, כי הרב אמנם הגיד שיעור, אך באמצע השיעור שאל בחור קושיא והרב אמר תירוץ, אבל הבחור התעקש פעם ועוד פעם וכל הזמן הרב ענה אותו תירוץ. הבחור לא הבין, וכך שאל אותה קושיא שבעים פעם ורבי עקיבא אייגר ענה אותו תירוץ עד שנחלש והתעלף ולא יכלו להעירו. מיד הזעיקו רופא, והרופא קבע שמצבו חמור וציווה להחיש אותו מיד לביתו.

הבחור ידע לספר לאותו בעל בית, כי הרב שוכב עתה בבית והוא ממש בסכנת נפשות. שאל בעל הבית את הבחור מה היתה הקושיא ומה היה התירוץ. התפלא הבחור ואמר לו: איך יכול אני במצב כזה להתרכז ולומר לך זאת? הלא המצב כה חמור! אבל האיש התעקש עד שהבחור אמר לו את תוכן הקושיא והתירוץ. התפלא בעל הבית ואמר: הרי הרב צודק, על מה התעקש אותו מקשה?

רץ בעל הבית לביתו של רבי עקיבא אייגר, ומצא את כולם שרויים בדאגה עמוקה. בני המשפחה היו מתוחים ומבוהלים, המצב קריטי, כבר הזמינו חברה קדישא והדליקו נרות. אותו בעל בית לא איבד עשתונותו, הוא ניגש למיטתו של הרב והבחין ששפתיו נעות. התכופף אליו ושמע מה הוא לוחש ולאחר מכן נעמד ויצא החוצה באומרו: כבו את הנרות, הרב יבריא. מיד רצו אליו כולם ושאלו אותו: זאת מנין לך? איך אתה כל כך בטוח? נענה האיש ואמר: אספר לכם. התכופפתי והטייתי אוזן ללחשו של הרב, וכה אמר: רבונו של עולם, אני מבקש שתשלח לי רפואה שלימה בגלל שני דברים. דבר ראשון, גלוי וידוע לפניך שהתירוץ שלי נכון, כוונתי לאמיתה של תורה, וממילא, בזכות התורה האמיתית שאמרתני אני ראוי לרפואה שלימה. דבר שני, אם אמות עכשיו, חלילה, לא יוכל הבחור לחיות במנוחה כל ימי חייו, כי הוא יתייסר על שהיה הגורם למותי, וגם בגלל זה אני מבקש ממך שתשלח לי רפואה שלימה. כששמעתי כך מהרב, סיים בעל הבית, בטוח אני כי ה' ישלח לו רפואה, וכך אמנם היה, שרבי עקיבא אייגר הבריא וחזר לאיתנו.

שיעורים בבית המדרש בכל יום אחר תפילת ערבית

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה
פ"ש	הלכה	מסכת מגילה	ראשית חכמה	פ"ש

הציבור מוזמן – עזרת נשים פתוחה